

Načela vjerovanja

Sveta Pisma

Vjerujemo da je izvorni tekst Svetih Pisama verbalno i plenarno Bogom nadahnuta i ljudskom rukom napisana Riječ Božja, nepogrešiva, nezabludiva i dostatna u svih 66 knjiga. Ona su božansko blago uputstva; što će reći da im je autor Bog, njihova poruka spasenje, a njihov sadržaj istina bez primjesa zablude. Vjerujemo da opisuju i stvarna čudesa. Ona otkrivaju načela po kojima će Bog suditi ljudima. Ona jesu i ostatak sve do kraja svijeta kao pravo mjerilo kršćanskog jedinstva i vrhovni standard po kojima trebaju ponašanje, vjeroispovijedi i vjerska mišljanja biti ispitivana. (2 Tim 3,16-17; 2 Pt 1,20-21; 2 Sam 23,2; 1 Sol 2,13; Iz 8,20; Iv 10,35; 17,17; 20,30-31; Rim 3,1-2; Ps 119,105)

Vjerujemo u doslovno značenje svih 66 knjiga Svetih Pisama. Kad očit smisao Svetog Pisma ima jasan smisao ne treba tražiti drugi smisao. Zbog toga, svaka izjava se treba prihvatiti u njezinom prvotnom, jednostavnom, doslovnom i najočiglednijem značenju sve dotle dok kontekst i točno definirana pravila izvornog jezika jasno ne ukazuju na to da su pojedini izrazi simbolični ili slikoviti a ne doslovni. (2 Pt 3,15-16; 2 Tim 2,15)

Božanstvo

Postoji samo jedan vječni, živi i istiniti Bog, mudro, duhovno i osobno Biće, Stvoritelj, Svedržitelj, Vladar svemira, beskonačan u svetosti i svim drugim perfekcijama (savršenstima), kojemu svi mi dugujemo najvišu ljubav, strahopoštovanje i poslušnost. U Svetim Pismima se objavio kao Otac, Sin i Sveti Duh, svaki s posebnim i osobnim atributima; ali bez podijeljenosti u naravi, suštini ili biću. (Post 1,1-2,26; Iz 48,16; Rim 1,19-20; Mt 28,19; 1 Kor 12,4-6; 2 Kor 13,13; Ef 3,14-17; 4,4-6; 1 Pt 1,2; Iv 14,26; 15,26)

Bog Sin

Vjerujemo da je Gospodin Isus Krist bio začeo po Svetom duhu bez ljudskoga oca, rođen od djevice Marije te je potpuni Bog i potpuni čovjek; a Njegovo je božanstvo apsolutno; u cjelosti je jedinstven, osobit i bezgrešan. (Mt 1,18-25; 16,16; Iv 11,27; 1,1-2; 5,18; 17,21-22; 20,28; 2 Kor 5,21; Kol 2,9-10; 1 Pt 2,22)

Vjerujemo u tjelesno uskrsnuće rascjepanog Kristova tijela; tijelo kojke je po Svetim pismima podignuto iz mrtvih bilo je to osobno tijelo od mesa i kostiju. On je uzašao na nebesa i sjedi zdesna Bogu kao vjernikov Veliki svećenik i jedini Zagovornik. (Lk 24,39-40; Rim 1,4; 1 Kor 15; 1 Tim 2,5-6; 3,16; Heb 1,3; 4,14-15; 7,25)

Bog Sveti Duh

Vjerujemo u osobu i božanstvo Svetoga Duha, treću osobu Trojstva. On je božanski tumač Božje nepogrešive Riječi, koji nikada neće voditi čovjeka nečemu suprotnom Božjoj Riječi, nego svjedoči o Kristu, uvjerava svijet o grijehu, obnavlja i obitava u svakom pravom vjerniku, te osnažuje, prosvjetljuje i potiče nas na svetost. (Iv 14,26 15,26 16,8-15 17,15.17.19 Rim 8,9.11 2 Pt 1,21 Heb 9,4 Ps 139,7-10 1 Kor 2,10-11 3,16)

Čovjekov pad

Vjerujemo po Svetim Pismima da je čovjek stvoren kao biće na sliku Božju. Međutim, čovjek je svojevolutno zgriješio i izgubio svoje bezgrešno stanje. Kao posljedica toga cijela je ljudska rasa kriva. Dalje, čovječanstvo je po Adamu u grijehu, ima palu narav, duhovno je mrtvo, podloženo je silama zla, bez svetosti, sklono zlu te je bespomoćno bez božanske milosti. (Post 1,26-27 2,17 3,6.11-19 Ps 51,7 Rim 1,18 3,23 5,12-21 Ps 14,3 Iz 53,6 64,5)

Spasenje

Vjerujemo da je spasenje čovjeka po Svetim Pismima moguće postići isključivo po Božjoj milosti, jedino osobnom vjerom u Krista. Spasenje nezaslužnog grešnika je temeljeno na svršenom djelu Gospodina Isusa Krista na križu, koji je Svojom smrću zamijenio grešnika pred Bogom i postao pomirbena žrtva za grijeh cijelog svijeta. (Iv 3,3.7 1 Pt 1,3.23 2,24 Ef 2,8-9 1 Kor 15,3-4 Dj 4,12 Rim 1,16 5,8.10 10,9-10 2 Kor 5,21 1 Iv 2,1-2 4,10)

Čovjek je mrtav u prijestupima i grijesima, u neprijateljstvu je s Bogom, oslijepljen je grijehom i Sotonom, i nesvjestan je svog grešnog stanja. Čovjek može jedino po Riječi Božjoj i djelovanjem Svetoga Duha pokajati se i uzvjerovati. Nikakav stupanj čovjekove obnove bez obzira koliko on bio iskren; nikakva moralna opstignuća ma koliko bi ona bila oplemenjena; nikakva kultura bez obzira na njenu privlačnost; nikakav vjerski obred ili ceremonijal ma koliko bio star i «svet»; nikakvi osjećaji bez obzira koliko oni zadovoljavali; nikakva iskrenost ma koliko bila privlačna; nikakvo crkveno članstvo ma koliko ono vrijedilo – ne može doprinijeti spasenju (koj je jedino po Kristovoj krvi) ili imalo zasluga u dovršenom djelu omogućenom za nas po Isusu Kristu našem Gospodinu. (Rim 3,25 6,23 2 Kor 4,3-4 Iv 8,39-43 Ef 2,8-9 Dj 8,18-23 Fil 3,3-9 Kol 3,11 Tit 3,5 1 Iv 1,7)

Opravdanje

Opravdanje je po Božjoj milosti i jamči potpuno oslobođenje od optužbe utemeljeno na načelima Kristove pravednosti za sve grešnike koji uzvjeruju u Isusa Krista. Ovaj nije blagoslov pripisan na temelju djela pravednosti koje smo mi učinili, nego postignut položaj pred Bogom zaslugom Isusa Krista. (Iv 5,24 Rim 3,21-26 4,5 1 Kor 6,11 Tit 3,6-7)

Vjernikova sigurnost i posvećenje

Vjerujemo da svi nanovorođeni ljudi su vječno sigurni u Kristu, budući Sveta Pisma uče da naše opravdanje pred Bogom počiva samo na dovršenom djelu Isusa Krista, te zauvijek ostaje nepromjenjiv temelj vjernikove vjere. Posvećenje počinje u trenutku spasenja, plod je Duha i u vjernikovu životu posljedica neprekidnog djelovanja Božjeg koji ga suobličava u lik Gospodina Isusa do dana Božjeg poziva u slavu. (Rim 5,17-19 Iv 10,27-29 1 Iv 5,1.9-13 Rim 8,29-31 Heb 10,10 Iv 15,5.16 Ef 4,23-24 Fil 1,6 1 Sol 4,3-8 5,23-24 2 Sol 2,13)

Crkva

Vjerujemo da je mjesna crkva zajednica nanovorođenih i krštenih vjernika, kojoj je glava Isus Krist. Crkva je narod Božji i tijelo Kristovo, pozvana i izabrana od Boga «po odluci Njegove volje» «prije postanka svijeta». Njezina je svrha da njeguje štovanje Boga, zajedništvo i naučavanje članstva i svjedočenje drugima. Odgovornost mjesne crkve je da prakticira obred krštenja i večeru Gospodnju. Ona treba biti samoupravljujuća, a poželjno je da promiče zajedništvo s drugim crkvama, sličnim po vjerovanju i uvjerenjima. (Mt 16,16-18 28,19-20 Dj 2,41-42 Rim 12,1-13 16,1-16 1 Kor 12,27 Gal 1,2 Ef 1,4.5.11 Kol 4,15-16 1 Pt 2,10)

1. Krštenje

Vjerujemo da je krštenje Isusova zapovijed. Ono je za sve one koji su uzvjerovali u Gospodina Isusa Krista kao osobnog Spasitelja, pokajali se i napustili grijeh. Zastupamo krštenje obraćenika podronjenje, a izvršenog u ime Oca, Sina i Svetog Duha. Obred krštenja je samo za spašene te je preduvjet za crkvenog članstvo. (Mt 28,19 Dj 2,38.41 Rim 6,3-4 1 Sol 1,9)

2. Večera Gospodnja

Vjerujemo da je večeru Gospodnju ustanovio Isus Krist za vrijeme Pashe, i da se mora prakticirati dok Isus opet ne dođe. Ona podsjeća na Isusovu smrt za naše grijeh, opominje o Njegovoj duhovnoj nazočnosti i upućuje na Njegov ponovni dolazak. Ona također objedinjuje članove Njegove Crkve. (Lk 22,1-23 Dj 20,7.11 1 Kor 11,23-29 Heb 7,26-27 10,10.12.14)

3. Svećenstvo

Vjerujemo u svećenstvo svih vjernika, jer ih Sveta Pisma proglašuju (i načela reformacijske baštine potvrđuju) «kraljevskim svećentvom» te «kraljevstvom i svećenicima Bogu», a jedini je posrednik između Boga i čovjeka Isus Krist. Duhovne vođe mjesne crkve su starješine, pastori-učitelji i đakoni, koje prepoznaju i biraju njeni članovi radi unapređenja Božjeg djela.¹ (Dj 6,1-7 14,23 Ef 4,11-12 1 Tim 2,5 3,1-13 Tit 1,5-9 1 Pt 2,9 Otk 1,6 5,10)

4. Duhovni darovi

Vjerujemo da je Bog po Svojoj milosti dao Svojoj crkvi duhovne darove, bilo za posebnu ili opću službu. Jedni crkvu osposobljavaju za službu riječi, a drugi je opremaju za praktičnu službu. Po karakteru su natprirodni, a to ne znači da su spektakularni. Vjernici imaju različite darove i različite službe. Ovi darovi nisu vlasništvo vjernika. Međutim, njihova je namjena da Bog bude (pro)slavljen i da se u crkvi održava red. Mi ne smatramo da su ono što se obično naziva darom znakovnih potvrda ili darovi objave (apostolstvo, [2 Kor 12,12] proroštvo, govorenje u jezicima, tumačenje jezika, iscjeljenja, i čudesa [1 Kor 12,9-10]) normativ u današnjoj crkvi radi prestanka apostolskog doba i dostizanja zrelosti crkve. (Rim 12,4-8 1 Kor 12 i 14 Ef 4,11-16 1 Pt 4,8-11)

5. Misija

Vjerujemo da je Božja prvenstvena svrha pozvati Sebi jedan narod otkupljen «iz svakog plemena i jezika i puka i naroda»: spasavajući ih, posvećujući ih i izgrađujući Sebi jednu čistu Crkvu, zaručnicu Kristovu. Budući da je nužno čuti riječ Istine, Evanđelja, tako da se uzvjeruje, propovijedanje Evanđelja svakoj osobi i u svakom narodu treba biti od središnje važnosti Božjem narodu. (Mt 24,13 Mk 13,10 Rim 10,17 2 Kor 11,2 Ef 1,13 Otk 5,9 7,9 21,2.9)

Civilna vlast

Vjerujemo da je civilna država postavljena od Boga, radi reda u društvu; da se vjernici trebaju za te vlasti moliti, te ih savjesno poštivati i slušati, prema učenju Svetih Pisama. (Rim 13,1-7 1 Tim 2,1-3 1 Pt 2,13-17 Dj 4,27-29)

Stvaranje

Vjerujemo u stvaranje kako ga izvješćuje knjiga Postanka. Ono tvrdi da sve stvari imaju svoje podrijetlo u Bogu koji je Svojom odlukom neposredno *ex nihilo* stvorio u šest dana sve (ne)živo po njihovim vrstama. Teorija organske evolucije se suprotstavlja Riječi Božjoj. Ispravno biblijsko tumačenje ne ostavlja mjesta za teoriju teističke evolucije. Bog je natprirodno i neposredno stvorio Adama i onda Evu. Sva izvješća Svetih Pisama o pitanjima povijesti i pouzdane znanosti su neoboriva. (Post 1-2 3,20 4,25 5,3 Mt 19,4 1 Tim 2,13 Iv 1,3.10 Mk 13,19 Kol 1,15-17 Otk 4,11 Iv 17,17)

Eshatologija

Vjerujemo da duše onih koji su uzvjerovali u Isusa Krista kao Spasitelja će poslije smrti smjesta otići u nebo, obitavalište Božje. One će uživati svijesno blaženstvo sve do dana uskrsnuća mrtvih u Kristu, kod drugoga dolaska Isusa Krista, kada će njihove duše i tjelesa ponovo biti sjedinjene te će zauvijek biti postavljene razdragane pred Gospodinom u slavi. (1 Sol 4,13-18 2 Pt 3,9 Fil 3,20-21 1 Kor 15,51-54 Iv 14,1-3 Otk 21,3-6)

Vjerujemo da duše nevjernih po smrti odlaze u pakao te će ostati u svijesnoj patnji sve do konačnog suda Velikog bijelog prijestolja. Tada će njihove duše i tjelesa biti ponovo sjedinjena pri uskrsnuću te se pojaviti pred bogom na sud i onda biti «bačene u ognjeno jezero koje je druga smrt» i biti «kažnjene vječnim mučenjem» (Mt 5,22.29.30 25,41.46 Mk 9,43-48 Lk 12,5 2 Sol 1,6-9 Otk 20,10-15 21,8)

Po Pismima vjerujemo u obećani, iminentan povratak Gospodina Isusa Krista; da će Njegov drugi dolazak biti doslovan, fizički, vidljiv, osoban povratak; da Njegov dolazak po Njegovu crkvu sačinjava «Blaženu nadu», koja je postavljena pred nas, a koju trebamo postojano čekati. Također vjerujemo da će se Njegov povratak dogoditi prije milenija. (Mt 24,30-31.36 Dj 1,11 Tit 2,12-13 Otk 20,1-7)

Sotona

Vjerujemo u postojanje Sotone kao vrhovnika palih anđeoskih bića, «te stare zmije koja se zove đavao i Sotona, koji vara svijet.» On nije samooličenje zla, nego zlo biće nad drugim palim anđelima nazvanim demonima, koji i danas varaju ljude i prouzrokuju duhovnu bitku za vjernike u Krista. Sotonino završno odredište će biti vječno mučenje u «ognjenom jezeru». (Job 1,16-2,7 Mt 4,1-11 16,23 Lk 8,2.26-33 2 Kor 11,14 Ef 6,10-16 2 Sol 2,9-10 Otk 12,9 20,2.10)

¹Vjerujemo da Sveta Pisma ne opravdavaju zvanično rukopoložanje (zaredenje) žena u crkvi. Međutim, Sveta Pisma pružaju mnoge vidove službi za žene u domu, crkvi i društvu.